

3. søndag i påsketid, år B

Alle vet at mot vil komme etter en konfrontasjon eller et møte med noen, og ikke bare etter å ha lest eller lyttet på andre. Dette ser vi i den hellige Apostel Peters liv. Etter hans møte med den oppstandne Kristus, ble han en helt annerledes person i tro og i tale. Vi hørte i dagens første lesning, «Abrahams, Isaks og Jakobs Gud, våre fedres Gud, har opphøyet i herligheten sin tjener Jesus, han som dere utleverte til Pilatus og ikke ville kjennes ved – enda Pilatus hadde besluttet å gi ham fri. Dere derimot kalte ham skyldig – ham, den Hellige og Rettferdige! – og mens dere forlangte nåde for en morder, drepte dere Livets Høvding! Men Gud reiste ham opp fra de døde; det er vi vitner på». I siste søndag hørte vi at disiplene stengte dørene der hvor de holdt til av frykt for jødene. Men etter de snakket med Jesus glemte de hva det var å være lukket innendørs og å ha frykt. De begynte et nytt liv, var klar til å gi deres vitnesbyrd og dø for deres mester. De var så modige at ingen kunne stoppe dem fra å spre evangeliet. De kan ikke åpne sine munn i noen dager, men etter de snakket med Kristus, ingenting kunne stoppe deres munn. Det er den makten de har fått etter de har sett deres Herren.

Derfor sier den hellige Johannes i den andre lesning i dag, «Mine små barn, dette skriver jeg til dere for at dere ikke skal synde. Men om noen allikevel synder, så har vi en talsmann hos Faderen, Jesus Kristus, den Rettferdige. Han er sonofferet for våre synder – ja, ikke bare våre, men hele verdens». Det har vi feiret den siste søndag, miskunns-søndag eller barmhjertighetens søndag. Apostlene sier at Jesus er den frelser til deg, meg og den hele verden. Vi tror på det. Derfor sier vi: Jesus jeg stoler på deg, og vis miskunn mot meg fordi jeg er synder.

I evangeliet hørte vi at Emmausdisiplene deler deres erfaring med Kristus, hvordan han snakket med dem på veien og hvordan de møtte ham ved bordet. Mange sier at troen er min private sak, men tvert imot, troen er offentlig fra dåpsdagen av. Vi må dele den ut og det heter vitnesbyrd eller evangelisering. Det ønsker Kristus av oss som er hans disipler, og det hører vi i messen når vi ber, leser fra bibelen, mottar Ham i nattverden, og i avslutningssetning «gå med fred og tjen Herre».

Han selv sier i dag, «Slik står det altså skrevet: Messias skal lide døden og stå opp fra de døde på den tredje dag, og så skal det forkynnes i hans navn, fra Jerusalem av ut blant alle folkeslag, at de skal vende om og få sine synder tilgitt. Om dette skal nå dere være vitner.» Hans ønske er at vi hans disipler, bli hans vitner etter vårt møte med Ham. Vi kjenner ham fra den dagen vi ble døpt i hans navn, men vi blir hans venner fra den dagen vi får den førstekommunion. I dåpen blir vi Guds barn, men fra førstekommunion blir vi Hans venner.

Hvor mange ganger hørte vi hans ord i skriftestolen, «Så forlater jeg deg dine synder»! Er det ikke nok å si om ham? For eksempel, hvor mange ganger har du snakket med og om ham etter påske? Hva du kan gjøre, bare du kan og ingen andre. Bare let etter forskjellige muligheter til å snakke om din Frelser. Husk hva han sa, «Hver den som kjennes ved meg for menneskene, skal også jeg kjennes ved for min Far i himmelen. Men den som fornekte meg for menneskene, skal også jeg fornekte for min Far i himmelen» (Mat 10,32). La Gud velsigne oss og hjelp oss til å bli et godt vitnesbyrd av vår tro. Amen.

P. Anthony Erragudi SVD
(Preken – 18.04.2021)